

درس طوطی

پدرم گفت می‌خواهم درباره‌ی طوطی‌ها برایت بگویم و شروع به صحبت کرد. پدر گفت: «طوطی‌های اهلی تقلید صدا می‌کنند. اصلاً طوطی‌ها خیلی باهوش‌اند، پوست خوراکی‌ها را می‌کنند و فقط مغز آن‌ها را می‌خورند. هر چیزی را اول مزه می‌کنند، بعد می‌خورند. طوطی‌ها هم باهوش و هم اجتماعی هستند. آن‌ها می‌توانند کلی کلمه یا جملات ساده را تکرار کنند. به همین دلیل شاعرانی مثل مولوی و عطار در شعرهایشان طوطی‌ها را با نام‌های: شکرشکن، شگرفشان، شیرین‌زبان، شیرین‌سخن و... نام برده‌اند.» پدر لبخند زنان ادامه داد و گفت: «چون شهر ارومیه آب و هوای خوب و باغ‌های سیب و انگور زیادی دارد، طوطی زیاد دارد. خیابان شهید بهشتی ارومیه درختان چنار بزرگی دارد، همیشه در آسمان آن‌جا طوطی‌های رنگارنگ پرواز می‌کنند. مردم ارومیه طوطی‌ها را دوست دارند، چون موجب شادی و خوش‌حالی آن‌ها می‌شوند. بعضی از مردم آن‌جا روی دیوارخانه‌هایشان لانه ساخته‌اند و برای طوطی‌ها آب و غذا گذاشته‌اند.» خندیدم و به پدرم گفتم: «امروز از طوطی‌ها یاد گرفتم که باهوش و زرنگ و دقیق باشم. شیرین‌زبان باشم و با شیرین‌زبانی‌ام موجب شادی خوش‌حالی خانواده‌ام و مردم بشوم.»



قصه‌درک

شماره ۵۱

یک مرداد

۱۴۰۱

دانش‌آموزان
بخوانید

۱۲